

РЕШЕНИЕ

№ 27238

гр. София, 16.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 10.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **5656** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Калифея“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Д. П. Д.-В. – изпълнителен директор, срещу Решение № Ж-358 от 17.04.2024 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл.22, ал.1, и ал.7 от Закона за енергетиката, във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката е прекратено административно производство образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00-99/07.03.2024 г., подадена от дружество „Калифея“ АД срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

В жалбата си дружеството „Калифея“ АД излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон, без да бъдат обсъдени всички документи и факти по преписката.

На следващо място жалбоподателят твърди, че с подадената от страна на „Калифея“ АД жалба до КЕВР с вх. № Е-11ИН-00-99/07.03.2024 г., дружеството се легитимира като собственик на имот с идентификатор 77270.504.5052, с документ за собственост - вписан Устав в Служба по вписванията и актуална скица от СГКК, като е възразило срещу предприети от страна на „Електроразпределение Юг“ ЕАД /ЕР Юг/ действия по присъединяване на обект в същия имот по заявление от трето лице, чийто права се

оспорват от страна на дружеството жалбоподател.

На трето място жалбоподателя сочи, че неправилно административният орган е приел, че процедурата по присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа е законосъобразна и е извършена съобразно нормативно определените изисквания в Закона за енергетиката и Наредба № 6, поради което жалбата на „Калифея“ АД е отхвърлена.

Жалбоподателят моли да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР. Преписката да бъде върната за ново разглеждане в административния орган със задължителни указания за изпълнение.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател, редовно призован, представлява се от адв. Н. Х., с приложено пълномощно по делото, която поддържа жалбата и моли съда да отмени процесното решение на КЕВР. Претендира присъждане на разноски в размер на заплатената държавна такса за образуване на настоящото производство. В подкрепа на тезата си представя на съда подробна писмена защита.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, редовно призован представлява се от процесуалния си представител – юрк. Т. Б. с представено пълномощно, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Конституираната като заинтересованата страна - „Електроразпределение Юг“ ЕАД, редовно призована, представлява се от юрк. Е. В. с представено пълномощно, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение с приложен списък на разноските.

По делото са предоставени писмени бележки от жалбоподателят „Калифея“ АД в защита на тезата да бъде отменено Решение № Ж-358 от 17.04.2024 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

Комисия за енергийно и водно регулиране е изпратила становище в подкрепа на процесното Решение № Ж-358 от 17.04.2024г., което е издала.

Заинтересованата страна - „Електроразпределение Юг“ ЕАД не предоставила писмени бележки, макар да е молила съда за срок за представянето им.

Административен съд – София – град, III отделение, 80-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба с вх. Е-11ИН-00-99/07.03.2024 г., подадена от Д. Д. - В. и И. П., чрез адв. Н. Н., представители на „Калифея“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД, в която се възразява срещу предприети действия от страна на електроразпределителното дружество, свързани с подадени от страна на „Калифея“ АД множество сигнали по отношение на имот, собственост на жалбоподателя, находящ се в [населено място].

Настоящият състав установи, че дружеството „Калифея“ АД е сигнализирило „Електроразпределение Юг“ ЕАД с подаден сигнал с вх. № 90538/06.02.2024 г. и сигнал с вх. № 90951/15.02.2024 г. с искане да не бъдат предприемани каквито и да било действия по одобряване на присъединяване на имоти: 7727.504.5040, 7727.504.5052, 7727.504.5051, 7727.504.4075, 7727.504.4079, 7727.504.4078 и 7727.504.4074, находящи се в [населено място], по искания на трети лица, тъй като за имотите жалбоподателя притежава валиден документ за собственост - вписан устав,

както и това, че дружеството е посочено като собственик в актуалните скици на имотите, издадени от Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - [населено място].

Приложена е кореспонденция, чрез ел. поща между двете дружества като в резултат на извършена проверка от страна на електроразпределителното дружество, жалбоподателя е получил отговор на подадените два сигнала.

По отношение на първия сигнал „Електроразпределение Юг“ ЕАД на 15.02.2024 г. е уведомила „Калифея“ АД, че електроразпределителното дружество е извършило проверка, като е заявило, че работи с официални данни и документи като становища и договори за присъединяване на обекти на клиенти и производители на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа, могат да се основават на юридически факти, които съществуват към датата на становището. Поради тази причина и при необходимост от установяване на собствеността върху поземлен имот „Електроразпределение Юг“ ЕАД позовава становището си единствено на Агенция по вписванията и Агенция по геодезия, картография и кадастър /АГКК/.

С писмо от 29.02.2024 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е отговорило и на вторият сигнал на жалбоподателя, че са извършили проверка, при която са констатирани, че актуалната кадастрална карта и кадастрални регистри посочват като собственици на поземления имот П. Б. и дружеството „Калифея“ АД. В отговорът си посочват също така, че основанието въз основа, на което „Калифея“ АД е била заведена в кадастралната карта не е съсобственост с П. Б., а наличие на право на собственост върху имота. „Електроразпределение Юг“ ЕАД коментирало, че обстоятелството „дали това право създава съсобственост или спор за собственост не може да се определи от факта на записването и на друг собственик на имота“ като препратило към нормата на чл. 41, ал. 6 от Закон за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/, който регламентира, че когато от събраните данни се установи наличие на документи, удостоверяващи дублиране на носителите на право на собственост, съответно на друго вещно право за един и същ имот, в кадастралния регистър на недвижимите имоти се записват данните за всички лица и документи. „Електроразпределение Юг“ ЕАД приели, че от документа за собственост на П. Б. се установила изключителна собственост върху имота като по този начин се стигало до противоречие между документа за собственост и данните в кадастралния регистър, а в нормата на чл. 2, ал. 5 от ЗКИР е посочено, че данните по ал. 1 и по ал. 2, т. 3 са доказателство за обстоятелствата, за които се отнасят до доказване на противното, а данните по ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 4 са доказателство за обстоятелствата, за които се отнасят, доколкото източникът на тези данни има доказателствено значение. „Електроразпределение Юг“ ЕАД в писмото си посочило също така, че записванията в Кадастралния регистър на недвижими имоти не са източник за установяване на правото на собственост и на ограничените вещни права върху поземлен имот, тъй като те не пораждат, не погасяват и не изменят вещните права и не са доказателство за тях. Отразяването на даден имот в Кадастрална карта и кадастрални регистри /КККР/ няма пряко действие върху действително притежаваните вещни права и не е пречка за тяхната защита по съдебен ред. В края на писмото уведомил жалбоподателя, че с оглед на извършената проверка искането за прекратяване на процедура по присъединяване към мрежата не може да бъде изпълнено.

На 07.03.2024 г. дружеството „Калифея“ АД сезирало КЕВР като подало жалба, в която възразило срещу предприети действия от страна на електроразпределителното

дружество, свързани с подадени от страна на „Калифея“ АД множество сигнали по отношение на имот, собственост на жалбоподателя, находящ се в [населено място].

На 12.03.2024 г. КЕВР е изпратила писмо до „Електроразпределение Юг“ ЕАД като на основание и в изпълнение на чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, била извършена проверка на материалите по постъпилата жалба от „Калифея“ АД като изпратили жалбата за разглеждане по компетентност с указания в седем дневен срок от получаване на писмото електроразпределителното дружество да изпрати становище в Комисия за енергийно и водно регулиране.

На 19.03.2024 г. електроразпределително дружество е депозирало в КЕВР становище, в което посочили, че жалбата е подадена от „Калифея“ АД, относно имот в [населено място], област П. с идентификатор 77270.504.5052 и съдържала възражения относно собствеността на този имот и отказът на „Електроразпределение Юг“ ЕАД да присъедини съответния имот. В становището си електроразпределителното дружество посочило, че за този имот има подадено искане за проучване на условията и начина за присъединяване от 31.01.2023 г., но от друго лице – П. И. Б., което ведно с искането е предоставило и документ, удостоверяващ правото на собственост на имот, а именно нотариален акт за дарение на недвижим имот № 16, Т. XVI, рег. № 11399, дело № 2218 от 2007 г. На 14.02.2024 г. в „Електроразпределение Юг“ ЕАД е постъпил сигнал по електронната поща от дружеството жалбоподател, с молба за преразглеждане на предоставените документи. На 15.02.2024 г. отговорили на сигнала, след което последвала кореспонденция, чрез електронна поща от страна на жалбоподателя, с която се възражавало срещу действията на „Електроразпределение Юг“ ЕАД. На 29.02.2024 г., дружеството е отговорило на жалбоподателя посочвайки действащата нормативна рамка, предоставените от страните документи, както и след анализ на същите защо електропреносното дружество счита предоставеният нотариален акт за валиден. В становището си „Електроразпределение Юг“ ЕАД дало заключение, че процедура за присъединяване на обект в поземлен имот с идентификатор 77270.504.5052 била заявена от лице - собственик, удостоверено с надлежен документ, поради което така заявената процедура можела да продължи. „Калифея“ АД не представила документ за собственост на поземления имот, нито инициирала процедура за проучване на условията за присъединяване в съответствие с приложимите правила на Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи и „Електроразпределение Юг“ ЕАД изразили становище, че жалбата е недопустима, като предложили на КЕВР да прекрати преписката.

По преписката електроразпределителното дружество приложили копия на искане за проучване на условията и начина за присъединяване обекти на клиенти на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, подадено от П. И. Б. на 31.01.2023 г; скица на поземлен имот № 15-28888-13.01.2023 г. относно поземлен имот с идентификатор 77270.504.5052; нотариален акт за дарение на недвижим имот № 16, Т. XIV, рег. № 11399, дело № 2218 от 2007 г.; кореспонденция по електронна поща с жалбоподателя от 14.02.2024 г. и 15.02.2024 г. и отговор на сигнал № 90951 от 29.02.2024 г.

За да постанови своето решение КЕВР, с оглед събраните доказателства, направени констатации и изводи приела, че жалбоподателят „Калифея“ АД твърди, че е

собственик на имотите посочени в жалбата, находящи се в [населено място], като за удостоверяване на собствеността им, дружеството жалбоподател е заявило, че документът за собственост представлява вписан в Агенция по вписвания устав на дружеството и че дружеството е посочено като собственик в актуалните скици на имотите, издадени от СГКК - [населено място]. Жалбоподателят „Калифея“ АД възразило срещу предприети действия от електроразпределителното дружество по присъединяване на обект в поземлен имот с идентификатор 77270.504.5052, по заявена процедура от лице - собственик, удостоверено с надлежен документ, а именно нотариален акт. Комисията приела, че за да бъде предприета процедура по присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа е необходимо заявителят да удостовери по надлежния ред вещното право върху имота като това е направено с представено копие от нотариален акт. КЕВР приела, че жалбоподателят удостоверил собствеността си с надлежно вписан в Агенция по вписвания устав, както и това, че дружеството е посочено като собственик в актуалните скици на имотите, издадени от СГКК - [населено място]. В решението си Комисията посочила, че от представените документи по административната преписка не ставало ясно дали е образувано гражданско дело за установяване на собствеността, т.е. не можело да се установи твърдението на жалбоподателя, че съществува съдебен гражданскоправен спор за установяване на собствеността. С оглед на констатираното Комисия за енергийно и водно регулиране установила, че електроразпределителното дружество е обследвало случая надлежно, процедурата по присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа е законосъобразна и е извършена съобразно нормативно определените изисквания в Закона за енергетиката ЗЕ и Наредба № 6, поради, което жалбата на „Калифея“ АД била неоснователна и прекратила административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00-99/07.03.2024 г., подадена от „Калифея“ АД срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

По административното производство жалбоподателят е представил и копия на документи: устав на „Калифея“ АД – вписан в СВ при РС - Пловдив, ведно с У. протокол от 02.11.2000 г.; скица на имот 77270.504.5052, издадена от СГКК – П.; кореспонденция с „Е.- ЮГ“ и извадка от Решение за достъп до обществена информация № РД- 05 - 230/22.03.2024 г. на Кмета на [община].

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима за разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в

чл. 60 на Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Приложимата наредба, в чл. 147, ал. 1 от нея, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.

Следва да се посочи, че съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗЕ /ред. ДВ бр. 17 от 2015 г./ регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от КЕВР като според чл. 11, ал. 1 от ЗЕ /ред. ДВ бр. 9 от 2022 г./ КЕВР е колегиален орган, състои се от 5-ма члена, включително председател. Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав /чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 35 от 2015/. Комисията разглежда и решава постъпилите жалби в два състава, както следва: състав „Енергетика“, който включва председателя и членовете със стаж в областта на енергетиката и състав „Водоснабдяване и канализация“, който включва председателя и членовете със стаж в областта на водоснабдяването и канализацията – чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ, ред. ДВ, бр. 9 от 2022 г. По аргумент от чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ, ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. КЕВР се произнася с мотивирани решения, които се приемат с мнозинство повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката. Въздържане от гласуване не се допуска, а начинът на гласуване на всеки гласувал и мотивите на всеки гласувал против се отразяват в протокола към решението – чл. 13, ал. 4 от ЗЕ. Визираните разпоредби от ЗЕ в редакции, относими по време към процесния административен акт, очертават обстоятелствата, че Комисията разполага с компетентност да постанови решение като оспореното понастоящем такова.

Съгласно чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013г., КЕВР във всички случаи следва да се произнесе с решение, след като извърши проверка на изложените в нея обстоятелства и след като събере всички необходими доказателства за изясняване на случая. След събирането на доказателствата и след извършването на проверката следва да се състави доклад и проект за решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата /чл. 145, ал. 1 от Наредбата/. Докладът и проектът за решение, заедно с жалбата и преписката по нея, се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание - чл. 145, ал. 2 от Наредбата.

Съдът приема за спазена процедурата от страна на КЕВР, предвидена в чл. 145 от НЛДЕ, а именно след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад на 12.04.2024 г. и проект на решение. От приложени по делото извлечение от Протокол № 105 от 17.04.2024 г. се установява, че на закрито заседание, проведено на 17.04.2024 г. от тримата членове на състав „Енергетика“ на КЕВР са присъствали трима – председателят и два члена със стаж в областта на енергетиката, които са гласували „за“. Заседанието на специализирания състав „Енергетика“, на което е постановено процесното решение е проведено от компетентния състав, заседавал при наличие на изискуемия по чл. 13, ал. 1 от ЗЕ ред. ДВ бр. 35 от 2015 г. кворум /двама от трима членове/, а решението е постановено при наличие на предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. мнозинство. Предвид изложеното съдът приема,

че Решение № Ж-358 от 17.04.2024 г. на КЕВР е постановено от компетентен орган и не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност. Спазени са, също така и изискванията за форма на акта, като Решение № Ж-358 от 17.04.2024 г. на КЕВР, съдържа фактически и правни основания, съгласно изискванията на чл. 59 ал. 2, т. 4 от АПК.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл. 144, ал. 1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл. 145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

По изложените съображения в Решение № Ж-358 от 17.04.2024 г. КЕВР е приела жалбата на „Калифея“ АД за неоснователна и прекратила административно производство образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00-99/07.03.2024 г., подадена от дружество „Калифея“ АД срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД. С оглед цитираните по-горе правни норми, съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на КЕВР да прекрати административно производство образувано по жалба подадена от „Калифея“ АД срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

По отношение на материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

По настоящото производството са предоставени копия на устав на лечебно заведение „Болница за рехабилитация - Калифея“ АД [населено място], учредителен протокол от 02.11.2000 г., Решение № 2056 от 20.11.2023 г. на АС – Пловдив, писмо от ДНСК, с което е посочено ПИ № 3069 следва да бъде нанесен с граници съответстващи на имотите и/или кадастрални граници, така както са отразени и в проект за кадастрална карта публикуван на 16.11.2021 г. в бр. № 95 на ДВ., писмо от Агенция по геодезия, картография и кадастър, с което уведомяват, че въз основа на съдебно решение № 2056/2023 г. на Административен съд – Пловдив са извършени промяна на данните в КРНИ като поземлени имоти с идентификатори 77270.504.5040; 77270.504.5052; 77270.504.5051; 77270.504.4075; 77270.504.4079; 77270.504.4078, 77270.504.4080 и

77270.504.4074 се регистрира собственост на „Калифея“ АД, скица на имот 77270.504.5052 с посочени собственици „Калифея“ АД и П. И. Б. искане за проучване на условията и начина за присъединяване обекти на клиенти на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, подадено от П. И. Б. на 31.01.2023 г., скица на поземлен имот № 15-28888-13.01.2023 г. относно поземлен имот с идентификатор 77270.504.5052 с посочен собственик П. И. Б. и нотариален акт за дарение на недвижим имот № 16, Т. XIV, рег. № 11399, дело № 2218 от 2007 г. на ПИ 5052 с дарители И. П. Б. и Й. И. Б. и дарен П. И. Б..

В конкретика на правния спор, следва да се посочи, че в нормата на чл. 41, ал. 2 от Закон за кадастъра и имотния регистър е посочено, че данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си, се набират от: 1. регистрите към картите и плановете; 2. представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3; 3. /изм. - ДВ, бр. 49 от 2014 г./ регистрите на общинската и държавната собственост; 4. /отм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г./; 5. /нова - ДВ, бр. 49 от 2014 г./ регистрите на органите по приходите към общинските администрации и 6. /нова - ДВ, бр. 49 от 2014 г./ регистър на населението - национална база данни „Население“ и 7. /нова - ДВ, бр. 49 от 2014 г./ службите по вписванията, а в ал. 3 от същият член е посочено, че данните за правото на собственост и за другите вещни права се уточняват въз основа на представените от службата по вписванията по реда на чл. 71, ал. 3 партиди по чл. 65, ал. 3 от ЗКИР.

На следващо място следва да се отбележи, че съгласно чл. 41, ал. 6 от Закон за кадастъра и имотния регистър, когато от събраните данни по реда на ал. 2 и ал. 3 се установи наличие на документи, удостоверяващи дублиране на носителите на правото на собственост, съответно на друго вещно право, за един и същ имот, в кадастралния регистър на недвижимите имоти се записват данните за всички лица и документи.

С оглед на изложеното и въз основа на данните, предоставени, чрез писмо на АГКК, съдът установи, че в кадастралният регистър са отразени собственици на горепосочените поземлени имоти множество лица включително дружеството „Калифея“ АД и П. И. Б., макар и на различни основания.

От приложеното заверено копие на Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 16, Т. XIV, рег. № 11399, дело № 2218 от 2007 г. на Нотариус с рег. № 135 и район на действие РС – Пловдив се установи, че поземлен имот с идентификатор 5052 е собственост на П. И. Б.. Легална дефиниция на недвижими вещи е дадена в чл. 110, ал. 1 от ЗС и това са земята, растенията, сградите и другите постройки и въобще всичко, което по естествен начин или от действието на човека е прикрепено трайно към земята или към постройката.

От друга страна Нотариален акт е официален свидетелстващ документ, който се издава от нотариус като в предвидените от закона случаи лице, което не е нотариус, може да изпълнява нотариални функции. Законът изисква сделките, в резултат на които се придобива право на собственост върху недвижим имот да бъдат оформени в нотариална форма. Това изискване е за действителността на сделката. Например съгласно чл. 18 от ЗЗД, при всяка сделка, с която се прехвърлят или учредяват вещни права върху недвижим имот законът изисква нотариална форма за действителността на договора. Съгласно чл. 18 ЗЗД, договорите за прехвърляне на собственост или за учредяване на други вещни права върху недвижими имоти трябва да бъдат извършени с нотариален акт. Ако прехвърлянето на вещни права е налице, то за него трябва да има и данни в службата по вписванията /Решение № 12697 от 2.10.2013 г. на ВАС по

адм. д. № 5962/2013 г., VI о., докладчик председателят Н. М.; Решение № 16143 от 5.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3519/2013 г., VIII о.; Решение № 13887 от 17.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 6657/2015 г., II о., докладчик председателят Г. К. и др./.

Оспорването на нотариален акт става само по съдебен ред, чрез предявяване на иск пред съда. Акта може да бъде оспорен и от всяко лице, което има на първо място правен интерес и твърди, че титулярят на акта не е собственик на имота. При условие, че този акт засяга права на трети лица, те да могат да ги защитят с отделен иск по гражданско правен ред: ревандикационен иск по чл. 108 от ЗС; негаторен иск по чл. 109 от ЗС; установителен иск по чл. 124, ал. 1 от ГПК, където да се установи кой е реалният собственик на недвижимият имот. Към настоящият момент не са предоставени доказателства за влязъл в сила съдебен акт по някое от горепосочените производства. От друга страна пред дружеството „Електроразпределение Юг“ ЕАД, в комплекта документи за инициране на присъединяването на процесния имот е представен документ за собственост – Нотариален акт от П. Б., който легитимира последния като собственик на недвижимия имот. В тази връзка правилно електропреносното дружество е стартирало процедурата.

В допълнение настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че съгласно ЗКИР и по конкретно чл. 53, ал. 2 и чл. 53а, ал. 1 при наличие на противопоставими права на собственост, съответно на друго вещно право на повече от едно лице за един и същи имот, в кадастралния регистър на недвижимите имоти се записват данните за всички лица и документи, без издаване на заповед. Администрацията на СГКК не разполага с правомощия да проверява валидността на документите, както и да разрешава спора при наличие на противопоставими права. Посочените норми са специални и изключват приложението на общата норма на чл. 54 ЗКИР, относно процедурата за отстраняване на непълноти и грешки в кадастралната карта. Тази процедура е приложима само за случаите на несъответствия спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта в основните кадастрални данни за ПИ по чл. 2, ал. 1 от ЗКИР - за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти, за които важи и презумпцията на чл. 2, ал. 5 ЗКИР. Независимо от това, че данните за правото на собственост и за другите вещни върху недвижимите имоти са обхванати от кадастъра /чл. 2, ал. 2, т. 2 ЗКИР/, те имат само факултативен характер и записването им в КР има само информационно-оповестително действие. Възможно е и да липсват такива записвания, когато липсват данни. Записванията в кадастралните регистри на недвижимите имоти не са източник за установяване на правото на собственост и на ограничените вещни права върху поземлен имот. Те не пораждат, не погасяват и не изменят вещните права и не са доказателство за тях. Отразяването на даден имот в кадастралната карта и кадастралния регистър няма пряко действие върху действително притежаваните вещни права и не съставлява пречка за тяхната защита по съдебен ред. Въз основа на изложеното настоящият съдебен състав приема, че правилно „Електроразпределение Юг“ ЕАД и КЕВР са приели нотариалния акт за собственост с превес над кадастралния регистър, тъй като от изведените мотиви от съда се установи, че вписването в кадастъра има информационно-оповестително действие, а не е носител на вещни права. Пътят за установяване и оспорване на последните е единствено по гражданско правен ред пред съд.

Предвид изложеното настоящия съдебен състав приема, че оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като

неоснователна.

По разноските:

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена за сумата от 100.00 лева на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК приложим на основание чл. 144 от АПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК право на разноси има и конституираната заинтересована страна „Електроразпределение Юг“ ЕАД. Такива са претендирани от процесуалният ѝ представител юрк. В. в представения списък по реда на чл. 80 от ГПК, в размер на 150.00 лева. Настоящият съдебен състав предвид конкретната фактическа и правна сложност на производството, както и с оглед обема от извършена дейност, счита че следва да бъде определен размер на юрисконсултско възнаграждение в пределите, предвидени в чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 80-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Калифея“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Д. П. Д.-В. – изпълнителен директор, срещу Решение № Ж-358 от 17.04.2024 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Калифея“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

ОСЪЖДА „Калифея“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на „Електроразпределение Юг“ ЕАД ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от юрисконсулт Е. Д. В. съдебни разноси за процесуално представителство в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от деня на получаване на съобщение, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: